

PARAULA I VIDA

Consagrem-nos al Sagrat Cor de Jesús

Sempre al juny, ens encomanem a la misericòrdia amorosa de Jesucrist, en la seva imatge del **Sagrat Cor de Jesús**, font de la nostra confiança. Al Bisbat d'Urgell, aquesta imatge ens acull quan entrem al Principat d'Andorra per la frontera espanyola, i també està al cim del Castellot d'Artesa de Segre, entre d'altres llocs. Omplim de sentit l'oració jaculatoria tan tradicional «*Sagrat Cor de Jesús, en Vós confio!*» per proclamar el nostre amor i viure en la confiança que dona sentit a tota la nostra vida.

Del Cor Sagrat de Jesús, símbol particularment expressiu de l'amor diví, travessat per la llança d'un soldat (cf. *Jo 19,33-34*), brollen dons abundants per a la vida del món: «*Jo he vingut perquè tinguin vida i en tinguin a desdir*» (*Jo 10,10*), que el Papa Pius XII recordava en la seva encíclica *Haurietis aquas* de 1956 sobre el Culte al Sagrat Cor: la vida del Crist, l'Esperit Sant, l'Eucaristia i el sacerdoci, l'Església, la seva Mare Maria, i la seva oració incessant per nosaltres (cf. nn. 36-44).

En l'any en què s'escauen els 175 anys del naixement del qui fou «home d'eternitat», gran bisbe de Vic i patriarca espiritual de Catalunya, el venerable **Dr. Josep Torras i Bages** (1846-1916), en procés de beatificació, recordem-nos que molts catalans preguem el Mes del Sagrat Cor amb les devotes paraules de la seva **Consagració al Sagrat Cor de Jesús**:

«Soc vostre, oh Bon Jesús, perquè sou el meu Creador, perquè des de tota l'eternitat m'heu portat dins la vostra intel·ligència com una criatura és portada per la mare; soc vostre perquè m'heu rescatat del poder del dimoni i m'heu comprat amb el preu de vostra pre-

ciosíssima Sang; soc vostre com el fill és del pare, com la sarment és del cep, com el fruit és de l'arbre, ja que de la vostra Creu som fruit tots els cristians: i encara que mil vegades m'he rebel·lat contra Vós, el vostre Cor dolcíssim mai no ha deixat d'estimar-me; heu vessat per mi doloroses llàgrimes en els dies de la meva prevaricació, i mogut pel vostre Cor amantíssim no heu parat fins a fer-me tornar a la gràcia.

«Oh Cor que tant m'heu estimat! Oh Cor que tantes vegades he entristit i omplert d'amargura! A vós em consagro i prometo mil vegades de no donar-vos d'aquí endavant cap motiu d'afflicció: ans al contrari, recordant-me de les ocasions passades en què us he omplert d'amargor, proposo d'aquí endavant, estimar-vos pels que no us estimen, honrar-vos pels qui us menyspreen, propagar la vostra glòria per a satisfer les amargures que al vostre Cor causen aquells qui, estan obligats a expandir-la, o us miren amb la major indiferència.

«Proposo emprar tot el meu cor a estimar-vos, i voldria tenir mil cors per estimar-vos més encara; vull que des d'ara la meva ànima sigui un sagrari vostre, tancat a tota vana passió humana, un lloc de repòs per a Vós, una viva imatge del vostre Cor: de manera que, dedicant-se durant tota la vida a estimar-vos, l'últim pensament que faci a l'hora de la mort sigui un acte d'amor a vós, oh Jesús dolcíssim, que voleu glorificar la meva ànima per tota l'eternitat. Amén.»

Portem a la vida el fons d'aquestes paraules de consagració, oferint-nos del tot al Senyor. *Sagrat Cor de Jesús, en Vós confio!*

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Visita guiada a la Catedral d'Urgell, testimoni singular de la Catalunya romànica

La darrera activitat programada per Catalonia Sacra per al mes de juny serà una visita guiada a la Catedral de Santa Maria d'Urgell.

Es farà el dissabte 26 de juny a les 16.30 h i servirà per conèixer i entendre l'única catedral romànica del país que ha arribat fins avui dia.

Les seves dimensions i l'estil italiàntzant de la construcció també la converteixen en un testimoni singular de la Catalunya romànica.

L'activitat proposada pel Bisbat d'Urgell serà guiada.

La inscripció té un preu de 6 euros i ja es pot reservar des de la web www.cataloniasacra.cat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

No trencar la canya esberlada

La Tradició profètica ens convida a «no trencar la canya esberlada i no apagar el ble que fumeja»¹, i això sempre, però especialment en temps d'incertesa i patiment com els actuals, té una força impressionant, i implica un compromís ferm, civil i eclesial, amb les persones que estan en situacions de major vulnerabilitat i pobresa.

Les persones més grans de les nostres societats han patit, i estan patint, especialment en aquest temps. Per a no ser atesos, soledat, abandonament, menysteniment, són realitats que sovint envolten els nostres avis.

L'Església, en fidelitat a Jesucrist, vetlla i procura que es reconegui la dignitat intrínseca, ontològica, de cada

persona en qualsevol circumstància de la seva vida.

Somio un món molt més conforme al Regne de Déu, on les persones no són valorades per la seva rendibilitat, on la veritat transita per camins amples, on el perdó obre forrellats d'esclavatges i allibera, on la humilitat té carta de ciutadania i el proïsme és un germà i no un competidor, on cada ma-

tí dono gràcies pel nou dia amb totes les seves oportunitats.

Margarita Bofarull, rscj
Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ *Is 42,3.*

PALABRA Y VIDA

Consagrémonos al Sagrado Corazón de Jesús

Siempre en junio, nos encomendamos a la misericordia amorosa de Jesucristo, en su imagen del **Sagrado Corazón de Jesús**, fuente de nuestra confianza. En nuestra Diócesis de Urgell esta imagen nos acoge cuando entramos en Andorra por la frontera española, y también está en la cima del Castellot de Artesa de Segre, entre otros lugares. Llenemos de sentido la oración jaculatoria tan tradicional «*Sagrado Corazón de Jesús, ¡en Vos confío!*» para proclamar nuestro amor y vivir en la confianza que da sentido a toda nuestra vida.

Del Corazón Sagrado de Jesús, símbolo particularmente expresivo del amor divino, atravesado por la lanza de un soldado (cf. Jn 19,33-34), brotan dones abundantes para la vida del mundo: «*Yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante*» (Jn 10,10), que el Papa Pío XII recordaba en su encíclica *Haurietis aquas* de 1956 sobre el Culto al Sagrado Corazón: la vida de Cristo, el Espíritu Santo, la Eucaristía y el sacerdocio, la Iglesia, su Madre María, y su oración incesante por nosotros (cf. nn. 36-44).

En el año en que se celebran los 175 años del nacimiento de quien fue «hombre de eternidad», gran obispo de Vic y patriarca espiritual de Cataluña, el venerable **Dr. Josep Torras i Bages** (1846-1916), en proceso de beatificación, acordémonos que muchos catalanes rezamos el Mes del Sagrado Corazón con las devotas palabras de su **Consagración al Sagrado Corazón de Jesús**:

«Tuyo soy, oh Buen Jesús, porque eres mi Creador, porque desde toda la eternidad me has llevado en tu inteligencia como una criatura es llevada por la madre; tuyo soy porque me has rescatado del poder del demonio y me has comprado con el precio de tu preciosísima Sangre; tuyo soy como el hijo es del padre, como el sarmiento es de la vid, como el fruto es del árbol, ya que de tu Cruz somos fruto todos los cristianos: y aunque mil veces me he rebelado contra ti, tu Corazón dulcísimo nunca ha dejado de amarme; ha vertido por mí dolorosas lágrimas en los días de mi prevaricación, y movido por tu Corazón amantísimo no has parado hasta hacerme volver a la gracia.

«¡Oh Corazón que tanto me has amado! ¡Oh Corazón que tantas veces he entristecido y llenado de amargura! A ti me consagro y prometo mil veces no daros de aquí en adelante ningún motivo de aflicción: al contrario, acordándome de las ocasiones pasadas en que te he llenado de amargura, propongo en adelante, amarte por los que no te aman, honrarte por los que te desprecian, propagar tu gloria para satisfacer las amarguras que a tu Corazón causan los que están obligados a expandirla, o te miran con la mayor indiferencia.

«Propongo emplear todo mi corazón a amarte, y quisiera tener mil corazones para amarte más aún; quiero que desde ahora mi alma sea un sagrario tuyo, cerrado a toda vana pasión humana, un lugar de reposo para ti, una viva imagen de tu Corazón: de modo que, dedicándose durante toda la vida a amaros, el último pensamiento que tenga en la hora de la muerte sea un acto de amor a ti, oh Jesús dulcísimo, que desees glorificar mi alma por toda la eternidad. Amén.»

Llevemos a la vida el fondo de estas palabras de consagración, ofreciéndonos del todo al Señor. *Sagrado Corazón de Jesús, ¡en Vos confío!*

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Confirmacions a Sant Julià de Lòria

L'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 45 joves de la Parròquia de Sant Julià de Lòria al Principat d'Andorra el 20 i 21 de maig. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector, Mn. Pepe Chisvert, i Mn. David Codina. El dia 21 a la seva arribada a la parròquia fou rebut pel ple del Comú de Sant Julià, encapçalat pels Hbles. Srs. Cònsols, Josep Majoral i Mireia Codina.

Mons. Vives parlà de la importància de rebre el do de l'Esperit Sant en aquell dia pels joves confirmands a les vetlles de la gran solemnitat de la Pentecosta. Déu reafirmava el do que ja els hi havia estat lliurat pel Baptisme i els joves confirmaven la voluntat de rebre el do de l'Esperit Sant responnent «amén» a les paraules que el Bisbe els hi deia mentre els ungia amb el Sant Crisma: «rep el signe del do de l'Esperit Sant». Animà els joves a estimar tal com

Jesús ens va estimar que és el que sintetitza i resumeix la fe i anar més enllà sempre en l'estimació tal com Jesús ho demana a Sant Pere: «Simó, m'estimes "més" que aquests?». Al final de la Missa, l'Arquebisbe regalà als confirmands un Nou Testament animant a llegir cada dia la Paraula de Déu i felicità els catequistes i la parròquia, que s'han esforçat en aquest any difícil de pandèmia, en acompanyar els joves.

▶ **Cap el reconeixement de Mons. Simeó de Guinda en la seva tasca de Copríncep.** El dia 26 de maig, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va rebre al Palau Episcopal de La Seu d'Urgell els Srs. Robert Lizarte i Joaquim Valera, membres de la Comissió que promou la reinvidació del Copríncep Bisbe Simeó de Guinda i Apeztegui (1659-1737), que va tenir un episcopat molt fructuós en ordre al Principat d'Andorra.

Promouen un Manifest de 5 punts perquè la figura històrica del Bisbe Príncep Simeó de Guinda ocupi el seu lloc merescut en la història d'Andorra i sigui més reconegut en els àmbits institucional, educatiu i cultural. Ja s'hi han

adherit 31 historiadors i personalitats vinculades a la cultura. El Copríncep Vives els va animar a tirar endavant aquest reconeixement d'un Bisbe Príncep que després del Decret de Nova Planta de l'any 1716 del Rei Felip V d'Espanya va aconseguir mantenir el Principat d'Andorra en el règim de co-senyoria davant la possibilitat d'absorció per part de la monarquia hispànica. També tingué gran rellevància en aspectes litúrgics, educatius i pastorals del Bisbat d'Urgell.

▶ **Agraïment de Càritas a una nova «Entitat amb Cor».** Mons. Joan-Enric Vives va lliurar un diploma d'agraïment com a «Entitat amb Cor», a la Gestoria Estañol el 26 de maig, en un acte que es va dur a terme al Palau Episcopal. Van rebre el reconeixement el seu Director, Joan Estañol, que anava acompanyat de la seva filla Rosa Estañol. Aquest agraïment públic, reconeix l'esforç i l'estreta vincu-

lació de suport de l'empresa alturgellenca que, des del juliol del 2018, manté amb Càritas d'Urgell.

A l'acte també hi van assistir el Director voluntari de Càritas, Josep Casanova, i el Vicari general, Mn. Ignasi Navarri. Mons. Vives va posar en relleu que aquest era un premi que enalteix la solidaritat i els valors entre les persones que formen la mateixa comunitat, una voluntat que ha palesat reiteradament la Gestoria Estañol, a través del gest en favor de Càritas i de les empreses del Grup Grapats de les quals Càritas n'és la titular.

Càritas aposta pel treball en xarxa amb els diferents agents socials del territori per generar valor compartit i per contribuir a crear una societat més justa, solidària i fraterna.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

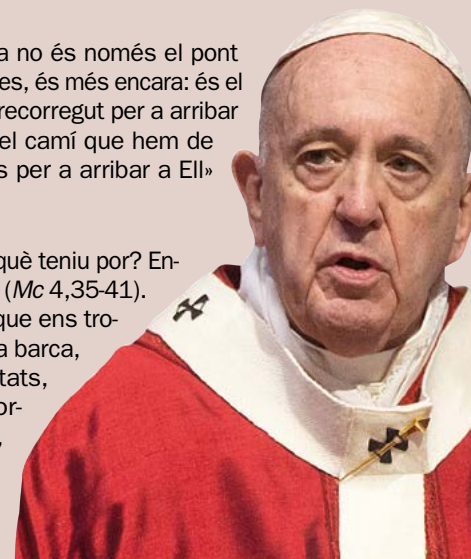

@Pontifex: «Per als creients, la "germana aigua" no és una mercaderia: és un símbol universal i una font de vida i salut. Molts germans i germanes tenen accés a poca aigua i potser contaminada! És necessari garantir l'aigua potable i el sanejament per a tots» (22 de març).

@Pontifex: «Quantes vegades, ocupats o indiferents, hem dit: "Senyor, tornaré a Tu més tard... Avui no puc, però demà començaré a resar i a fer alguna cosa pels altres". En la vida sempre tindrem coses que fer i excuses que presentar; ara és temps de tornar a Déu» (23 de març).

@Pontifex: «Maria no és només el pont entre Déu i nosaltres, és més encara: és el camí que Déu ha recorregut per a arribar a nosaltres, i és el camí que hem de recórrer nosaltres per a arribar a Ell» (25 de març).

@Pontifex: «"Per què teniu por? Encara no teniu fe?" (Mc 4,35-41). Ens hem adonat que ens trobem en la mateixa barca, fràgils i desorientats, però alhora importants i necessaris, cridats a remar tots junts» (27 de març).

Torna el Concurs Bíblic a la diòcesi

El Concurs Bíblic ha tornat a fer-se present enguany i ha arribat a la 36a edició. Organitzat per la Federació de Cristians de Catalunya, ha comptat amb la participació dels 10 bisbats de Catalunya, amb un total de 202 centres i 26.904 participants en les diverses modalitats de redacció, dibuix, memes i informàtic

El Concurs Bíblic té com a objectiu que els infants i joves participants tinguin un temps de contacte amb Déu i amb la persona de Jesucrist, a través de l'eina que suposa fer una redacció, un dibuix o una reflexió.

Malgrat que enguany el Concurs Bíblic també ha resultat afectat per les restriccions del darrer any, que no han permès el desenvolupament normal del concurs i ha posat la participació un xic més difícil, l'organització ha fet un agraïment a tots els mestres i professors de Religió i, també, als 2.651 infants i joves que han participat, encoratjant-los per a les properes edicions.

El lliurament de premis s'ha fet a cadascun dels 22 centres de la diòcesi d'Urgell que hi ha participat, i l'han dut a terme els mateixos mestres i professors, a les poblacions de La Seu d'Urgell, Puigcerdà, Bellver, Prullans, Martinet-Montellà, Agramunt, Camarasa, Cubells, La Sentiu de Sió, Guissona, Tremp, Esterrí d'Àneu i les paròquies de Canillo, Ordino, Encamp, La Massana, Escaldes-Engordany, i Andorra la Vella.

Com a novetat d'aquesta edició, al nostre bisbat i gràcies a Caldea i a Naturlandia, els premiats han pogut gaudir d'una entrada a les seves instal·lacions.

Els premis han estat els següents:

En el **Concurs Bíblic Inicial**, és el concurs per als més petits —des d'Infantil 5 fins a 2n de Primària— han estat guanyadors Berta Nogués, del Col·legi Mare de Déu del Roser de Guissona; Aitana Perdomo, del Col·legi Mare de Déu del Socós d'Agramunt; Arlet Masó, del Col·legi Mare Janer de Santa Coloma (Andorra). El Premi a l'Escola ha estat per al Col·legi Mare Janer de Santa Coloma (Andorra).

El **Concurs Bíblic Bàsic** és el tradicional concurs de buscar les cites bíbliques, per a alumnes des de 3r de Primària fins a 2n de Secundària. Han estat guanyadors en la 1a Categoria: Aina Font, de La Salle La Seu a La Seu d'Urgell; l'escola

Col·legi Mare Janer de Santa Coloma (Andorra). En la 2a categoria: Naiara González, d'Escola Andorrana de la Massana a La Massana (Andorra); el Premi a l'Escola ha estat per a La Salle de La Seu d'Urgell. En la 3a categoria: Carolina Rodríguez del Col·legi Sagrada Família a Escaldes-Engordany (Andorra). El Premi a l'Escola ha estat per al Col·legi Sagrada Família d'Escaldes-Engordany (Andorra).

El **Concurs Bíblic de Dibuix**, consisteix en la realització d'un dibuix segons el lema proposat, per a alumnes des de 3r de Primària fins a 2n de Secundària. Han resultat guanyadors: Xènia Peres, de La Salle de La Seu d'Urgell; Núria Prados, del Col·legi Mare Janer de Santa Coloma (Andorra); Antonieta Rodríguez, de Sec. d'Institut Morrelló - Esterrí d'Àneu.

En el **Concurs Bíblic de Memes**, en el que els participants han d'elaborar un meme del tema proposat, han estat guanyadors en la 1a categoria: Adrià Trasents, de l'Escola Mestre Ramon Estadella i Torradeflot de Guissona, i Joan Capdevila,

de l'Escola Dos Rius-ZER El Jonc de Camarasa. En la 2a categoria: Carla Escolà, de l'Escola Dos Rius-ZER El Jonc de Camarasa. I en 5a categoria (Batxillerat): Aina Cuen, del Col·legi Sant Ermengol d'Andorra la Vella. El Premi Escola ha estat per a Carla Escolà, de l'Escola Dos Rius-ZER El Jonc de Camarasa.

En el **Concurs Bíblic Informàtic**, els participants han d'argumentar en format informàtic una o més de les frases proposades, per a alumnes a partir de 6è de Primària. Han guanyat: Laia Marquès Roura, del Col·legi Mare Janer de Santa Coloma (Andorra); Pablo Martín Garí, del Col·legi Mare Janer de Santa Coloma (Andorra); Ainhoa Fidalgo Gallego, d'Escola Andorrana de la Massana a La Massana (Andorra).

El **Concurs Bíblic Redacció**, una reflexió (assaig, conte...), article d'opinió, sobre el lema de cada edició, des de Secundària fins a Batxillerat. Han guanyat: Judith Badia Yáñez, del Col·legi Mare Janer de Santa Coloma (Andorra), i Skyland Odena Díez, del Col·legi Sant Ermengol d'Andorra la Vella.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5]. *Lleida*: □ Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe; sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568-Roma, 1591), rel. jesuïta; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

22. ■ Dimarts [Gn 13,2.5-18 / Sl 14 / Mt 7,6.12-14]. Sant Joan Fisher (1469-1535), bisbe de Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat preve-

re a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

23. ■ Dimecres [Gn 15,1-12.17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Dijous [Is 49,1-6 / Sl 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

25. ■ Divendres [Gn 17,1.4-5.9-10.15-22 / Sl 127 / Mt 8,1-4]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Dissabte [Gn 18,1-15 / Sl: Lc 1,46-55 / Mt 8,5-17]. *Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell*: □ Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev. fund. de l'Opus Dei; sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.;

sant David, ermità (s. V); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

27. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Sa 1,13-15; 2,23-24 / Sl 29 / 2Co 8,7.9.13-15 / Mc 5,21-43 (o bé, més breu: 5,21-24.35b-43)]. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat; sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i dr. de l'Església; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvietto, rel. servita.

Diumenge XII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?»

Crist en la tempesta del mar de Galilea (1590), de Jan Brueghel El Vell. Museu Thyssen-Bornemisza, Madrid (Espanya)

La paraula de Déu ens convida avui a l'admiració i a la confiança en Déu. A l'evangeli veiem com es calma la mar només amb la paraula de Jesús: *Calla i estigues quieta. El vent amainà i seguí una gran bonança.* Abans havia subratllat la situació dramàtica que vivien els apòstols: *S'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint.* Hi ha moments que sembla que a Déu no li importen els nostres problemes (llavors i ara): *No veieu que ens enfonsem?* Però Jesús és senyor de la creació i amb una paraula la pot dominar. Ell no és mai lluny de nosaltres tot i que sembli que dorm: *Era a popa dormint amb el cap reclinat.* El poder de Jesús sobre la creació ha d'inspirar, també als deixebles, no solament respecte i estupor sinó sobretot amor i molta confiança: *Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?* La fe del deixeble ha de ser prou madura com per infondre pau i serenitat fins i tot en els moments que sembla que Déu guarda silenci o permet la tempesta.

En aquest sentit, en la primera lectura, Déu fa veure a Job la seva incapacitat per a comprendre els plans de Déu i la seva actuació en la història. Job es vol presentar com igual a Déu, però Déu li fa una sèrie de preguntes i afirmacions que demostren la superioritat de Déu sobre els homes. L'home no ho coneix tot, no ho sap tot: com vol comprendre per què Déu actua en el nostre món d'una forma o d'una altra? Per altra banda, si Déu ho ha creat tot: els mars, les aigües, els oceans vol dir que Déu estima tota la creació; en té una cura especial.

Els deixebles no acabaven d'entendre Jesús. Però com diu Pau, *l'amor que el Crist ens té ens obliga. Hem de reconèixer que un ha mort per tots.* Com a conseqüència que *els qui viuen no visquin per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat.* A Déu li importen els nostres problemes, les nostres lluites, la nostra vida. No és Déu qui falla, sinó nosaltres, la nostra fe i confiança en ell; creiem que Déu hauria d'actuar com nosaltres volem o pensem!

▶ Lectura del llibre de Job (Jb 38,1.8-11)

El Senyor, des de la tempesta, digué a Job: «¿Qui posà les portes que limiten la mar quan naixia plena d'insolència, i jo la vestia amb les boires i li donava, per bolquers, la nuvolada? Jo vaig retallar les seves vores i la vaig tancar amb portes i barrots, tot dient-li: Fins aquí et permeto de venir, no més enllà. Atura la insolència de les teves ones.»

▶ Salm responsorial (106)

R. *Enaltiu el Senyor, perdura eternament el seu amor.*

Uns comerciants que s'embarcaren / i es feren mar endins / foren testimonis de les obres del Senyor, / dels seus prodigis en alta mar. R.

A una ordre seva es girà un huracà que aixecava grans onades: / es veien al cel, es veien al fons, i, extenuats de mareig, / no es tenien drets, no hi valia res la seva perícia. R.

En les seves penes cridaren el Senyor, / i els salvà d'aquell perill: apaivagà el temporal / i vingué la bonança, / es calmaren les onades del mar. R.

I els va dur fins al port, plens de goig per la calma retrobada. / Que reconeguïn els favors del Senyor, / els prodigis que ha fet en bé dels homes. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,14-17)

Germans, l'amor que el Crist ens té ens obliga: hem de reconèixer que un ha mort per tots. I és que tots han mort, però ell ha mort per tots, perquè els qui viuen no visquin ja per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat. Per això nosaltres, des d'ara, ja no valorem ningú per la seva condició mortal, i si en altre temps havíem valorat així el Crist, ara ja no ho fem. Aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 4,35-41)

Un dia, cap al tard, Jesús diu als deixebles: «Passem a l'altra riba.» Deixaren, doncs, la gent, i se l'endugueren en la mateixa barca on es trobava. Vora d'ells seguien també altres barques. Mentrestant s'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint. Jesús era a popa, dormint amb el cap reclinat en un coixí. Ells el criden i li diuen: «Mestre, no veieu que ens enfonsem?» Jesús es desvetllà, renyà el vent i digué a l'aigua: «Calla i estigues quieta.» El vent amainà i seguí una gran bonança. Després els digué: «Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?» Ells, plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: «Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?»

▶ Lectura del libro de Job (Job 38,1.8-11)

El Señor habló a Job desde la tormenta: «¿Quién cerró el mar con una puerta, cuando salía impetuoso del seno materno, cuando puse nubes por mantillas y nieblas por pañales, cuando le impuse un límite con puertas y cerrojos, y le dije: "Hasta aquí llegarás y no pasarás; aquí se romperá la arrogancia de tus olas"?».

▶ Salmo responsorial (106)

R. *Dad gracias al Señor, porque es eterna su misericordia.*

Entraron en naves por el mar, / comerciando por las aguas inmensas. / Contemplaron las obras de Dios, / sus maravillas en el océano. R.

Él habló y levantó un viento tormentoso, / que alzaba las olas a lo alto; / subían al cielo, bajaban al abismo, / el estómago revuelto por el mareo. R.

Pero gritaron al Señor en su angustia, / y los arrancó de la tribulación. / Apaciguó la tormenta en suave brisa, / y enmudecieron las olas del mar. R.

Se alegraron de aquella bonanza, / y él los condujo al ansiado puerto. / Den gracias al Señor por su misericordia, / por las maravillas que hace con los hombres. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 5,14-17)

Hermanos: Nos apremia el amor de Cristo, al considerar que, si uno murió por todos, todos murieron. Y Cristo murió por todos, para que los que viven ya no vivan para sí, sino para el que murió y resucitó por ellos. De modo que nosotros desde ahora no conocemos a nadie según la carne; si alguna vez conocimos a Cristo según la carne, ahora ya no lo conocemos así. Por tanto, si alguno está en Cristo es una criatura nueva. Lo viejo ha pasado, ha comenzado lo nuevo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 4,35-41)

Aquel día, al atardecer, dijo Jesús a sus discípulos: «Vamos a la otra orilla.»

Dejando a la gente, se lo llevaron en barca, como estaba; otras barcas lo acompañaban. Se levantó una fuerte tempestad y las olas rompían contra la barca hasta casi llenarla de agua. Él estaba en la popa, dormido sobre un cabezal. Lo despertaron, diciéndole: «Maestro, ¿no te importa que perezcamos?» Se puso en pie, increpó al viento y dijo al mar: «¡Silencio, enmudece!» El viento cesó y vino una gran calma.

Él les dijo: «¿Por qué tenéis miedo? ¿Aún no tenéis fe?». Se llenaron de miedo y se decían unos a otros: «¿Pero quién es éste? ¡Hasta el viento y el mar lo obedecen!»